KOPIA

KURIA METROPOLITALNA
WARSZAWSKA
ul. Miodowa 17/19, 00-246 Warszawa
tel. (0-22) 53-17-200

Warszawa, 21 marca 2013 r.

Nr 698/D/2013

KOMUNIKAT KURII METROPOLITALNEJ WARSZAWSKIEJ DOTYCZĄCY WSPÓLNOTY „CHEFSIBA"

Po wielu latach działalności wspólnoty modlitewno-ewangelizacyjnej „Chefsiba" w parafii Wniebowstąpienia Pańskiego na Ursynowie, około 2006 r. pojawiły się wątpliwości o charakterze doktrynalno-instytucjonalnym co do związków wspólnoty z Kościołem katolickim. Po zbadaniu sytuacji wątpliwości te zostały wyrażone w specjalnym piśmie z dnia 29 października 2008 r. podpisanym przez bp. Piotra Jareckiego, wikariusza generalnego.

Od blisko dwóch lat powołana przez Kurię Metropolitalną Warszawską specjalna komisja pod przewodnictwem bp. Tadeusza Pikusa prowadzi rozmowy z liderami wspólnoty dla określenia jej charyzmatu i statusu w Kościele katolickim.

Po gruntownym zbadaniu sprawy, biorąc pod uwagę obustronne zaniedbania i błędy, Kuria Metropolitalna Warszawska informuje, że na obecnym etapie ustalono, co następuje:

– katoliccy członkowie Wspólnoty „Chefsiba" mają pełne prawo do uczestniczenia w życiu Kościoła katolickiego z życiem sakramentalnym włącznie;

– sprawy wymagające dalszych prac, takie jak eklezjalność wspólnoty oraz jej ewentualna działalność w Kościele katolickim będą w dalszym ciągu podejmowane, aż do ostatecznego określenia statusu i statutu wspólnoty;

– na czas prac nad ostateczną formułą wspólnoty opiekę duszpasterską nad jej członkami powierza się Parafii Księży Orionistów przy ul. Lindleya 12 w Warszawie;

– spotkanie w dniu 23 marca 2013 r. połączone z indywidualnym wyznaniem wiary katolickich członków wspólnoty, rozumiane jest jako rozpoczęcie jej działalności *ad experimentum* według nowych zasad, pod obserwacją wyznaczonego asystenta kościelnego. Wspólnota „Chefsiba" zachowuje swoją nazwę i działa z zamysłem tworzenia ruchu wspólnot pod nazwą Apostolski Ruch Wiary.

† Tadeusz Pikus
Wikariusz Generalny
Biskup Pomocniczy Archidiecezji Warszawskiej

Ks. Janusz Bodzon
Kanclerz Kurii Metropolitalnej
Warszawskiej

CURIA METROPOLITANA VARSAVIENSIS

KOPIA

Warszawa 21 marca 2013 r.

Komunikat
Zespołu Kurii Metropolitalnej Warszawskiej
dotyczący rozmów z przedstawicielami Wspólnoty „Chefsiba"

I. Działalność „Chefsiby" na Ursynowie

Początki Wspólnoty sięgają lat osiemdziesiątych XX w. Powstała ona i rozwijała się w parafii p. w. Wniebowstąpienia Pańskiego w Warszawie na Ursynowie w ramach Ruchu „Światło-Życie" (popularnie zwanego Oazą). Wtedy nosiła nazwę „Jerycho". W 1997 r. liderem i animatorem grupy, która zmieniła nazwę na „Chefsiba" (*hefzi vah* – „Moje w niej upodobanie" Iz 62,4) został pan Jacek Weigl. Wspólnota w dalszym ciągu działała przy ursynowskiej parafii p.w. Wniebowstąpienia Pańskiego. Członkowie Wspólnoty pomagali w przygotowywaniu kandydatów do sakramentu bierzmowania, tworzyli oprawę wokalno-muzyczną w niedzielnej liturgii (szczególnie o godz. 9.30), prowadzili klub dziecięcy, ewangelizacyjny Kurs Filipa, pomagali grupie dzieci niepełnosprawnych... Cechą znamienną Wspólnoty, szczególnie jej liderów, było skoncentrowanie się na słowie Bożym z ukierunkowaniem na poszukiwanie mądrości i doświadczeń Szkoły Nowej Ewangelizacji, grup Odnowy w Duchu Świętym, ruchu „Polska dla Jezusa", Ruchu Nowego Życia, wspólnoty „Livets Ord" („Słowo Życia") z Uppsali... Spontaniczność rozwoju Wspólnoty – która z czasem nabierała charakteru ponadparafialnego i ponadwyznaniowego, bez wystarczającej współpracy formacyjnej z pasterzem parafii – stopniowo odzierała ją z eklezjalności katolickiej. W 2005 r. na temat „Chefsiby" pojawiły się krytyczne wypowiedzi dwóch diakonów jezuickich (D. Piórkowski i A. Miszk) na prywatnych stronach internetowych (portal „Forum Tezeusza"). Wypowiedzi te autoryzował prowincjał Prowincji Wielkopolsko-Mazowieckiej. W 2006 r. ówczesny prowincjał, D. Kowalczyk SJ, z poparciem K. Dyrka SJ, prowincjała Prowincji Małopolskiej, i bp. A. Siemieniewskiego, wystosował list w sprawie Wspólnoty „Chefsiba" do kard. J. Glempa, arcybiskupa Archidiecezji Warszawskiej. Oprócz tego do Kurii Metropolitalnej zaczęły napływać skargi dotyczące negatywnych wpływów Wspólnoty na postawy jej członków oraz zastrzeżenia odnośnie do ortodoksji i ortopraksji katolickiej. W związku z tym 5 maja 2006 r. z polecenia kard. Józefa Glempa powstała Komisja w celu zbadania i oceny postawy Wspólnoty „Chefsiba" w stosunku do Kościoła katolickiego. Komisji przewodniczył bp Piotr Jarecki – wikariusz generalny, biskup pomocniczy warszawski.

Wówczas – jak to postrzegamy dzisiaj – niekiedy brakowało dobrego zrozumienia między Wspólnotą „Chefsiba" a parafią. W konsekwencji, jesienią 2006 r., nowy wikariusz parafii p. w. Wniebowstąpienia Pańskiego w Warszawie na Ursynowie, ks. Krzysztof Woźniak, „w imieniu Kościoła", po dwukrotnym spotkaniu ze Wspólnotą, zakazał jej liderom i animatorom oraz członkom organizowania środowych zebrań na terenie świątyni. Po tym wydarzeniu liderzy i animatorzy przestali angażować się w prowadzenie spotkań w parafii, choć w dalszym ciągu funkcjonowały grupy domowe.

CURIA METROPOLITANA WARSAVIENSIS

Do obecnego Zespołu kurialnego, badającego sprawę „Chefsiby", wpłynęły opisy, zarówno ze strony ks. Krzysztofa Woźniaka jak i liderów Wspólnoty, dotyczące konfliktu między „Chefsibą" i parafią. Każda ze stron inaczej widzi przebieg wydarzenia i rozbieżnie interpretuje swój wkład w zerwanie łączących ich więzów. Z kolei w rozmowie z bp. T. Pikusem, która odbyła się 1 marca 2012 r., ks. prał. Tadeusz Wojdat, były proboszcz parafii Wniebowstąpienia Pańskiego, wyznał, że był bardzo zadowolony z posługi „Chefsiby" w parafii, że przez wiele lat miał do jej liderów całkowite zaufanie, lecz widzi, że się mylił. W konsekwencji dzisiaj obie strony twierdzą, że zabrakło woli, by zrodził się prawdziwy dialog i próba uzdrowienia sytuacji.

Po upływie roku, od września 2007 r., Wspólnota zaczęła spotykać się, bez kapłana, na modlitwie w każdą niedzielę w Domu Kultury na Ursynowie. Powołana przez kard. J. Glempa Komisja zajmowała się w tym czasie rozeznawaniem sytuacji Wspólnoty „Chefsiba" i jej działalności z pozycji doniesionych skarg. Na początku istnienia Komisji p. Jacek Weigl, p. Michał Nikodem i p. Marek Wiśniewski spotkali się z bp. Tadeuszem Pikusem, który skierował ich, według kompetencji, do bp. Piotra Jareckiego, przewodniczącego Komisji. „Komisja w swej dalszej pracy – stwierdzają liderzy »Chefsiby« – nie zaprosiła na spotkanie ani p. Jacka Weigla, ani nikogo innego z moderacji, animatorów lub członków wspólnoty". Komisja zatem, pracując jednostronnie, dokonała jedynie oceny na podstawie dostępnych materiałów jakości działalności i nauczania „Chefsiby" z punktu widzenia Kościoła katolickiego. Wynikiem jej pracy było następujące oświadczenie (datowane 29 X 2008 r.) wyrażające stanowisko w sprawie Wspólnoty „Chefsiba": „Wobec głosów zaniepokojenia ze strony rodzin – czytamy w oświadczeniu – których członkowie należą do Wspólnoty »Chefsiba« oraz innych osób zainteresowanych sprawą, Kuria Metropolitalna Warszawska powołała specjalną komisję, która od dwóch lat zapoznawała się z działalnością tej Wspólnoty. Na podstawie zebranego materiału oraz rozmów przeprowadzonych z liderami Wspólnoty, Kuria Metropolitalna Warszawska stwierdza, że:

1. Wspólnota »Chefsiba« prowadzi swoją działalność na własną odpowiedzialność i nie powinna angażować autorytetu Kościoła Katolickiego oraz nie jest instytucjonalnie związana z Kościołem Katolickim.

2. Upowszechniane treści oraz styl formacji budzą wątpliwości co do wierności doktrynie Kościoła Rzymsko-Katolickiego".

Opracowane stanowisko zostało przekazane do wiadomości panu Jackowi Weiglowi, liderowi Wspólnoty „Chefsiba", jako informacja oraz proboszczowi parafii Wniebowstąpienia Pańskiego, ks. prał. Tadeuszowi Wojdatowi, z prośbą do odczytania w ramach ogłoszeń parafialnych, w celu poinformowania i ku przestrodze wiernych. „Niejednoznaczność statusu tego dokumentu (opinii) – zdaniem liderów »Chefsiby« – spowodowała, że został niewłaściwie odebrany przez część wiernych i duchownych jako ekskomunika. To z kolei było przyczyną zamieszania oraz przeróżnych komentarzy w parafii i poza parafią Wniebowstąpienia Pańskiego".

II. Czas dialogu

Ponad rok temu, 23 stycznia 2012 r., p. Jacek Weigl, lider Wspólnoty „Chefsiba" skierował do kard. Kazimierza Nycza, Arcybiskupa Metropolity Warszawskiego, list z prośbą o spotkanie i rozmowę w sprawie dalszych losów Wspólnoty „Chefsiba" i określenia miejsca jej funkcjonowania w Kościele rzymskokatolickim. „Nie jesteśmy wrogami Kościoła – napisał – chcemy go budować i wspierać. Dlatego w oczekiwaniu na wyjaśnienie naszego statusu nadal pozostajemy nieformalnym (niezarejestrowanym) ruchem osób wierzących –

METROPOLITANA WARSAVIENSIS

nasze serca są w Kościele Katolickim. »Chefsiba« to dziś blisko stuosobowa grupa ludzi poważnie traktujących chrześcijaństwo i życie z Bogiem. Oczywiście, jak każda wspólnota, ma swój charyzmat i specyfikę. Nie chcemy jednak, by plotki i domysły na temat »Chefsiby« psuły obraz chrześcijaństwa w Warszawie. Dlatego uprzejmie proszę o spotkanie i rozmowę w celu wyjaśnienia sytuacji". Kardynał przekazał sprawę, zgłoszoną przez p. Jacka Weigla, do rozpatrzenia biskupowi pomocniczemu Tadeuszowi Pikusowi.

Po zapoznaniu się z historią Wspólnoty „Chefsiba" i z materiałami prac kurialnej Komisji, doszło do pierwszego spotkania bp. Pikusa z p. Jackiem Weiglem i p. Michałem Nikodemem w Kurii Metropolitalnej Warszawskiej. Na spotkaniu ustalono, że w ramach bilateralnego Zespołu rozpocznie się procedura wspólnego rozeznawania statusu Wspólnoty i jej miejsca w Kościele rzymskokatolickim. Od tamtego czasu odbyło się wiele spotkań, w których brali udział: ze strony „Chefsiby" p. Jacek Weigl, p. Michał Nikodem i p. Marek Wiśniewski; ze strony Kurii bp Tadeusz Pikus, ks. Janusz Bodzon, ks. Robert Skrzypczak, ks. Antoni Wita FDP, ks. Piotr Jasek FDP, ks. Adam Gołębiak FDP, ks. Józef Górzyński, ks. Sylwester Jeż, ks. Dariusz Gas oraz ks. Paweł Gwiazda.

W trakcie rozmów stwierdzono, że Wspólnota „Chefsiba" nie czerpie inspiracji z objawienia nadprzyrodzonego udzielonego na sposób cudowny (wizje, głosy...). Członkami Wspólnoty kieruje wiara i miłość do Boga oraz odkrywanie więzów z Osobą Jezusa Chrystusa, weryfikowanych i umacnianych we wspólnocie z innymi. Na prośbę bp. T. Pikusa liderzy „Chefsiby" przygotowali jej krótką autoprezentację, ze wskazaniem na jej charyzmat, zadania oraz cele działalności. Pozwoliło to na wstępne poznanie statusu i charakteru Wspólnoty z jednoczesnym odniesieniem do eklezjologii katolickiej, której podstawę stanowią: *Credo*, sakramenty i sukcesja apostolska. Charyzmat Wspólnoty określono jako: „dar ewangelizacyjnej posługi w przekazywaniu, przebudzeniu i doprowadzeniu do dojrzałej wiary braci i sióstr znajdujących się na obrzeżach Kościoła". Przedstawiciele „Chefsiby" przyznali też, że w pewnym okresie byli pociągnięci duchowością protestancką i jej stylem życia. Nadal czerpali z duchowości katolickiej Szkoły Nowej Ewangelizacji, ale w zakresie muzyki uwielbienia oraz posługi charyzmatami Ducha Świętego szukali również kontaktów z pastorami i korzystali z protestanckich konferencji. Po zakazie spotykania się na terenie parafii część członków Wspólnoty nadal praktykowała życie sakramentalne, ponieważ spotkania „Chefsiby", poza miejscem świętym, nie miały charakteru nabożeństwa. Do „Chefsiby" włączały się też osoby innych wyznań. M.in. dlatego liderzy zapraszali przedstawicieli różnych wspólnot protestanckich. Członkowie Wspólnoty mieli wówczas wrażenie, że katolicka kościelność – z rozbudowaną strukturą hierarchiczną, sakramentologią i sakramentaliami – zamiast pomagać w budowaniu relacji z Bogiem, raczej przyćmiewa ewangeliczne przesłanie Chrystusa. Dalsze utrwalanie negatywnego obrazu Kościoła katolickiego, w członkach Wspólnoty, dokonywało się pod wpływem publikacji na portalu „Forum Tezeusza", bolała też pamięć o gwałtownej formie zakazu działalności w parafii oraz brak możliwości wypowiedzenia się przed Komisją kurialną.

Zdaniem przedstawicieli „Chefsiby", główną przyczyną zaistniałej sytuacji był brak właściwej troski duszpasterskiej ze strony parafii, elementów dialogu i współpracy z niektórymi duszpasterzami oraz brak pokory i krytycyzmu po obu stronach wobec budzącej się we Wspólnocie charyzmatycznej, chrystocentrycznej pobożności, opartej zasadniczo na Piśmie Świętym. Według członków Wspólnoty – zredukowane pole życia kościelnego „Chefsiby", sprowadzające się do obcowania ze Słowem Bożym, gromadziło ludzi wokół – postawionego sobie za cel – dzieła ewangelizacji dzielnicy, nadając w ten sposób całości formę spontanicznego ruchu, sytuującego się – przynajmniej z pozoru – w „opozycji" do tego, co uważali za sformalizowaną pobożność kościelną.

Formacja ta jednak – jak wynikało ze skarg, które wpłynęły do Kurii – budziła niepokój a nawet poczucie krzywdy wśród niektórych wiernych, w tym rodziców

CURIA METROPOLITANA WARSAVIENSIS

zatroskanych o zmianę tradycyjnych form pobożności swoich dzieci. Bazując bowiem na Biblii, bez właściwego odniesienia do Tradycji Kościoła, rodziło się w członkach „Chefsiby" mylne poczucie swobody, doświadczenie własnej roli i znaczenia w „sukcesach" ewangelizacyjnych z nadzieją na łatwiejsze pokonanie chrześcijańskich podziałów. Jednak – w poczuciu członków Wspólnoty – ani wpływ formacji protestanckiej, ani pozostawanie poza świątynią i duszpasterstwem Kościoła katolickiego, nie zerwały do końca jej więzów z tym Kościołem. „Chefsiba", znajdując się poza parafią, nie przyjęła oferowanych propozycji przyłączenia się do którejś ze Wspólnot protestanckich. Lider „Chefsiby" stwierdza, że mimo wyizolowania i niewielkich możliwości – w tamtym czasie – dialogu z Kościołem hierarchicznym, on i członkowie Wspólnoty czuli zawsze, że są katolikami. Dodatkowo w tym poczuciu utwierdzał ich również protestancki ekumenista Ulf Ekman, pastor z ruchu „Livets Ord" („Word of Life") z Uppsali.

„Chefsiba" oprócz życia religijnego prowadziła działalność oświatową, kulturalną i charytatywną. Na terenie Archidiecezji Warszawskiej powstała w 2004 r. szkoła chrześcijańska „Samuel". W związku z tym w internetowych wypowiedziach portalu „Forum Tezeusza" pojawił się zarzut braku jasności co do charakteru szkoły oraz jej związków programowych i finansowych z Association of Christian Schools International (ACSI – zrzeszenie ponad 20 tysięcy placówek edukacyjnych z całego świata). Kilka miesięcy temu p. Jacek Weigl zaprosił do szkoły „Samuel" ks. Sylwestra Jeża, Kuratora szkół katolickich w Warszawie, by ten mógł poznać jej charakter i wychowawczą bazę programową. Potwierdzone przez p. Jacka Weigla członkostwo w ACSI nie wiąże się – według niego – z korzyściami finansowymi. P. Jacek Weigl zaznaczył, że Szkołę „Samuel" prowadzi Stowarzyszenie Edukacyjne Integracja, a nie Wspólnota „Chefsiba". Jednakże, w trakcie wspólnych rozmów, strona kurialna stwierdziła, że personalna lub ideowa więź „Chefsiby", jako wspólnoty katolickiej, ze szkołą – wymaga dokładnej weryfikacji statusu i charakteru szkoły pod względem tożsamościowym. Będzie to przedmiotem odrębnych rozmów w kurii.

Przed kilkoma laty „Chefsiba" nawiązała znajomość i kontakty – stopniowo przechodzące we współpracę – z księżmi orionistami. Obie strony bardzo cenią to doświadczenie. Kontakt z orionistami był dla członków „Chefsiby" dodatkowym czynnikiem do lepszego poznawania Kościoła katolickiego i poszukiwania w nim swego miejsca. Z kolei 18 czerwca 2012 r. prośbę (zachętę) do rozmów z „Chefsibą" skierował do bp. Pikusa znany ekumenista katolicki ks. dr Peter Hocken. Przedstawiciele „Chefsiby" w trakcie rozmów w Zespole wielokrotnie podkreślali gotowość do: wyznania wiary Kościoła katolickiego (uznając *Credo*, Sakramenty i Sukcesję Apostolską) oraz wyjaśnienia sytuacji, rozmowy o błędach i sposobie ich naprawienia.

III. Droga do uzdrowienia sytuacji

Po ponad rocznym omawianiu problematyki „Chefsiby", uczestnicy spotkania wyrazili gotowość do znalezienia właściwego miejsca w Kościele katolickim. Na spotkaniu 11 marca 2013 r. postanowiono, że 23 marca 2013 r. członkowie „Chefsiby" – każdy indywidualnie – złożą katolickie wyznanie wiary w obecności proboszcza parafii i delegata biskupiego, co stanowiłoby początek formalnego i rzeczywistego powrotu Wspólnoty do Kościoła katolickiego. Miało się to dokonać w macierzystej parafii Wspólnoty, czyli w parafii p.w. Wniebowstąpienia Pańskiego w Warszawie na Ursynowie. Ostatecznie jednak odbyło się ono w parafii księży orionistów przy ul Lindleya 12. Jednocześnie zostało uzgodnione z prowincjałem orionistów, o. Antonim Witą oraz z ks. proboszczem Robertem Branickim, że Wspólnota „Chefsiba" znajdzie również tam miejsce na kolejne spotkania liturgiczne i formacyjne oraz otrzyma duszpasterza – asystenta wyznaczonego przez prowincjała i zatwierdzonego przez Arcybiskupa Warszawskiego. Zostanie też ustanowiony Delegat Zespołu Kurii Metropolitalnej Warszawskiej ds. kontaktów ze Wspólnotą „Chefsiba". Zespół

CURIA METROPOLITANA WARSAVIENSIS

bilateralny będzie kontynuował pracę nad próbą kształtowania katolickiej tożsamości – w zakresie doktrynalnym i praktycznym – Wspólnoty „Chefsiba".

W sobotę 23 marca 2013 r. w trakcie liturgii Słowa w kościele p. w. św. Alojzego Orione w Warszawie, przy ul. Lindleya 12, p. Jacek Weigl, lider „Chefsiby" oraz ponad 50. jej członków potwierdziło przynależność do Kościoła rzymskokatolickiego przez imienne wyznanie wiary. Wcześniej p. Jacek Weigl i p. Michał Nikodem przeprosili publicznie w imieniu „Chefsiby" za: brak zaufania wobec hierarchii kościelnej; przyjęcie z góry, że dla charyzmatu Wspólnoty nie ma miejsca w Kościele katolickim; za bunt wobec niektórych praktyk religijnych; za przyjmowanie antykatolickiego nauczania. Wyznanie wiary zostało poprzedzone odczytaniem, przez ks. Józefa Górzyńskiego, moderatora Kurii, niżej zamieszczonego komunikatu Kurii Metropolitalnej Warszawskiej dotyczącego Wspólnoty „Chefsiba".

† Tadeusz Pikus
Wikariusz Generalny
Biskup Pomocniczy Archidiecezji Warszawskiej

Ks. Janusz Bodzon
Kanclerz Kurii Metropolitalnej
Warszawskiej

CURIA METROPOLITANA VARSAVIENSIS